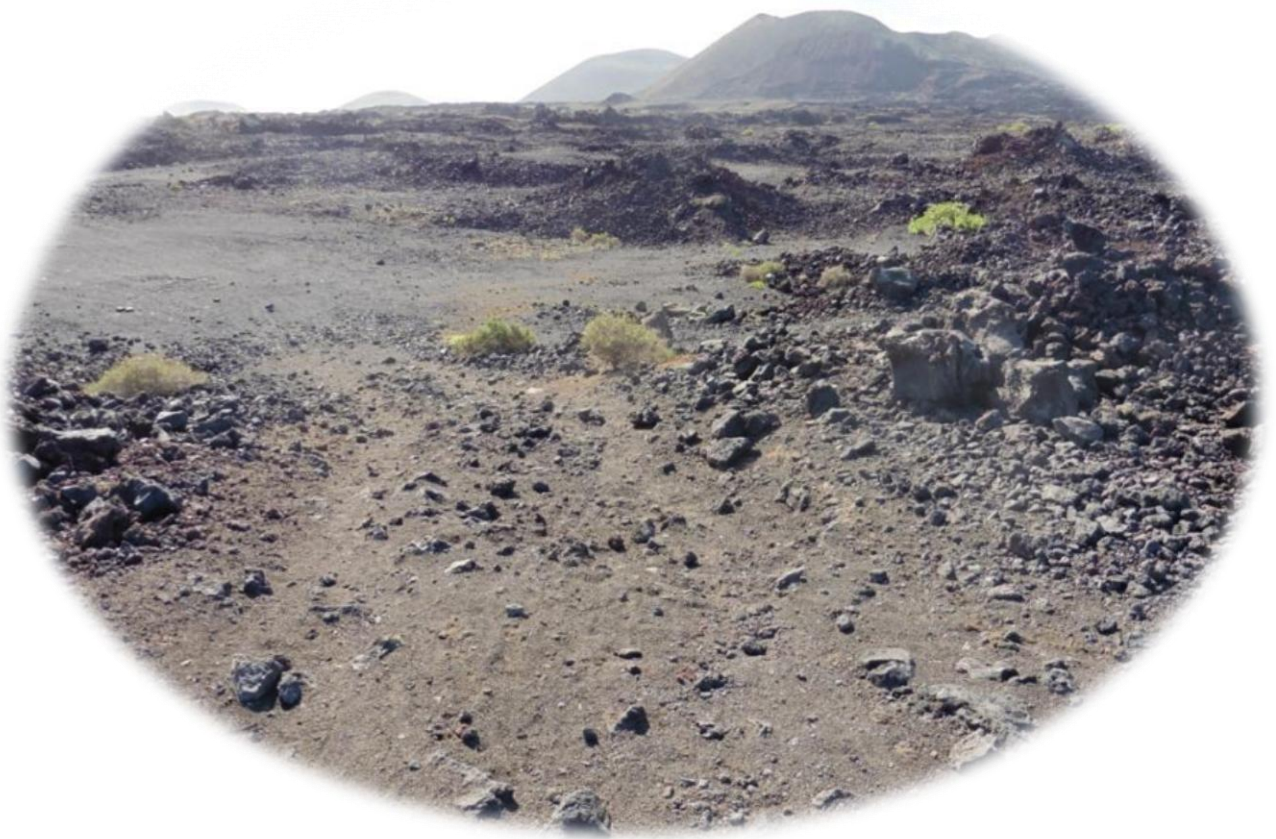

LANZAROTE

ZUIDERHUIS
9 december 2016

LANZAROTE LEKKER EXCENTRIEK

Rood geaderde kraters en lavabergen, een eigenzinnige kunstenaar die overal sporen nalaat en de zon die 6 uur per dag schijnt. Op dit rustige Canarische eiland staat een wandelvakantie in de winter garant voor een surrealistische ervaring. Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we gedaan hebben.

DEELNEMERS

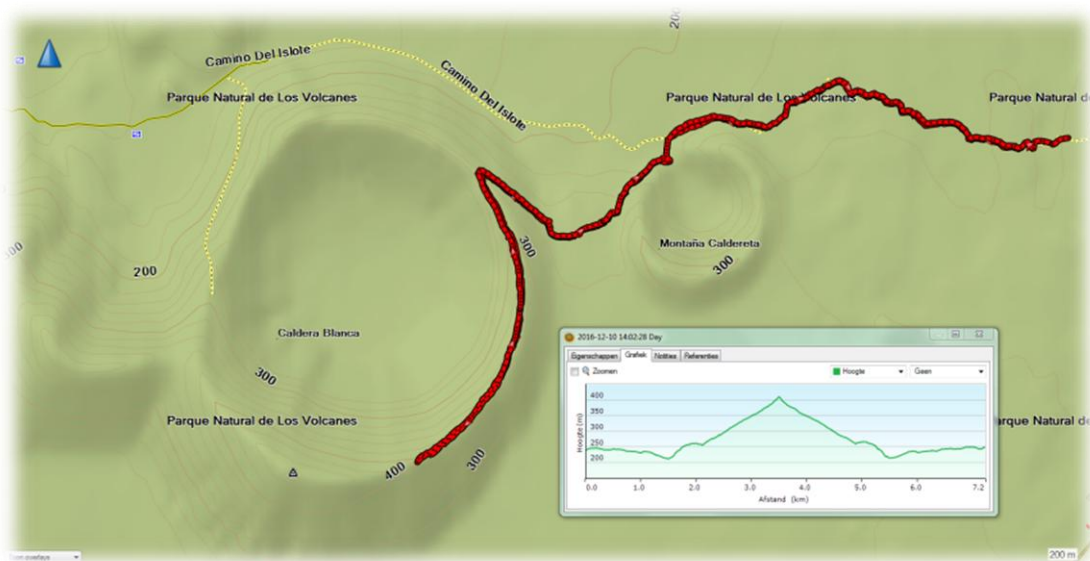
vlnr; Luc (Wielsbeke), Ann (Vossem), Bernarde (Wielsbeke), Pascal (Gits), Ludwig (Merchtem - reisleader), Franky (Zwijndrecht), Marie-Therèse (Gavere), Ronald (Antwerpen), Martine (Westerlo) en Marc (Zottegem).

Zaterdag 10 december 2016

- Wandeling : Caldera Blanca
- Gebied : Mancha Blanca
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

We hebben een vroege vlucht met vertrek vanuit Zaventem naar Arrecife in Lanzarote. Rond de middag komen we aan in het hotel.

Op het overzichtskaartje zijn beide kraters duidelijk te zien. De grote krater is de Caldera Blanca. Het rode spoor is de weg die we te voet hebben afgelegd.

Na de installatie in het hotel verplaatsen we ons met onze huurwagens naar Mancha Blanca. Dat is gelegen in het centrum van het eiland. We doen er een korte wandeling in het Parque Natural de Los Volcanes (natuurpark van de vulkanen).

Voor we aan de klim kunnen beginnen dienen we eerst door een rotsige vulkaanwoestenijs, die ontstond uit materiaal dat bij uitbarstingen tussen 1730 en 1736 werd uitgestoten.

Ronald, die de Spaanse taal machtig is, vertaalt voor ons de tekst welke voorkomt op de informatieborden die langsheen het traject opgesteld staan.

Op weg naar de Caldera Blanca gaan we eerst voorbij de kleinere Montaña Caldereta. Je kan er makkelijk tot op de bodem gaan.

Vervolgens is het verder klimmen naar de rand van Caldera Blanca. De letterlijke vertaling is Witte Krater.

Onderaan, aan de buitenzijde van de Caldera Blanca zijn er, langsheen een pad, enkele ommuringen. Hier worden soms ezels in gestald.

Van hieruit is duidelijk te zien hoe de lava zich rond de, al drieduizend jaar, slapende Montaña Caldereta een weg heeft gebaand.

We wandelen een stukje langs de rand van de krater. We hebben zicht op de omgeving maar hebben ook zicht op het binnenste van de krater.

In principe kan men de volledige kraterrand bewandelen maar daar hadden we evenwel niet genoeg tijd voor. Het westelijke gedeelte van de kraterrand is vrij eenvoudig te bewandelen. Het oostelijke deel mag men echter niet onderschatten. Dit is alleen weggelegd voor mensen met ervaring.

10-daagse weersvoorspelling Teguisse

vandaag	morgen	zo 11/12	ma 12/12	di 13/12	wo 14/12	do 15/12	vr 16/12	za 17/12
								
18° 24°	19° 23°	18° 23°	17° 23°	18° 23°	17° 22°	17° 21°	16° 21°	16° 16°

Zo te zien zijn de weergoden ons de komende dagen goed gezind. De temperatuur is ideaal om te wandelen.

De Caldera Blanca behoort tot de grootste kraters van de vulkaanketen die het centrum van het eiland vormt. De bovenrand van de krater heeft een diameter van ongeveer duizend meter. Het hoogste punt is 458 m boven de zeespiegel. Vanaf het hoogste punt van de kraterrand tot de bodem van de krater is het 300 m. Deze krater is drieduizend jaar oud. Vandaar dat hij door verwerking en kalkafzetting wit ziet.

We verblijven de gehele week in het 4sterrenhotel Barcelo Teguse beach hotel. De kamers zijn uitgerust met een douche, een jacuzzi, breedbeeldsateliet TV (ik had er zelfs twee op de kamer), frigo en koffiemachine.

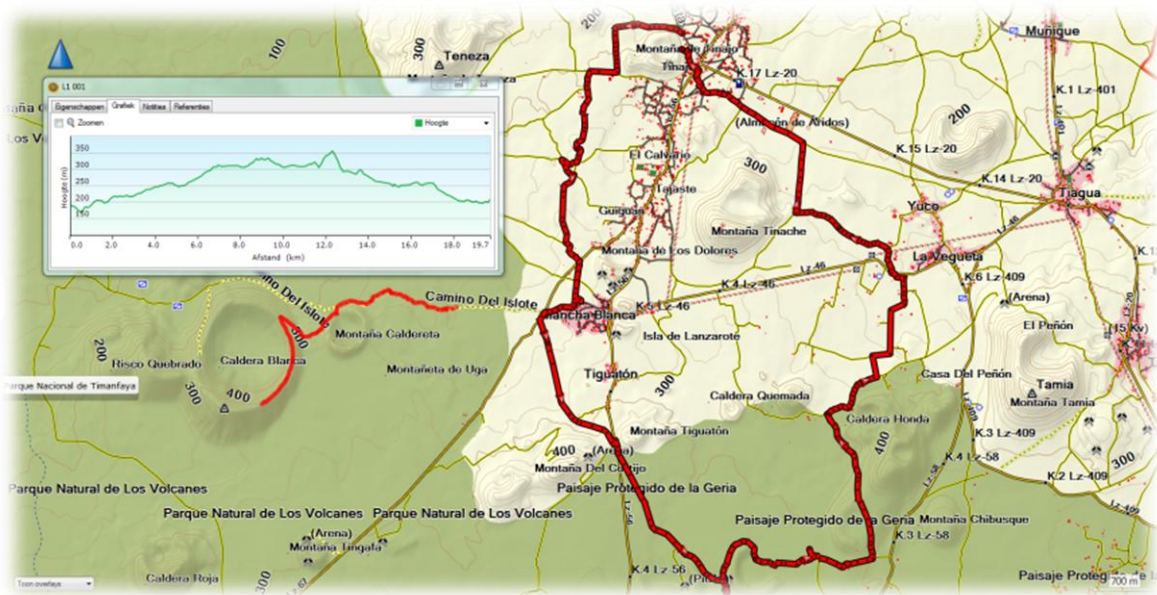
Het prachtige hotel heeft alles om zijn gasten te verwennen. Het ontbreekt ons dan ook aan niets.

Zondag 11 december 2016

- Wandeling : Tussen de vulkaanbergen van Mancha Blanca
- Gebied : Mancha Blanca
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 750 m
- Dalen : 750 m
- Duur : 7 uur

We verplaatsen ons terug naar het centrale gedeelte van het eiland waar we een luswandeling gaan doen met zicht op het Nationaal Park Timanfaya met zijn vuurbergen.

Een plaatselijke boer is bezig met tomaten te plukken. Het zijn rode en groene tomaten maar beiden zijn direct eetbaar. We hebben er enkele kilo gekocht voor onderweg.

De vers geplukte tomaten worden meteen in de rugzak gestopt en de boer wordt bedankt.

De bewoners van Lanzarote bouwen muurtjes om de gewassen heen die zowel de wind tegenhouden als het vocht opvangen. Door de bodem te bestrooien met lavazand wordt 's nachts de condens opgevangen. Deze laag zorgt er eveneens voor dat het vocht minder snel verdampt.

We krijgen een prachtig zicht op de Caldera Blanca die we gisteren beklommen hebben en het kleine broertje ervoor is de Montaña Caldereta

Over gestolde lavavelden wandelen is altijd gevaarlijk zelfs al zijn er paden aangebracht en is de weg vlak. Men moet steeds geconcentreerd blijven om niet ten val te komen. Een valpartij op lava veroorzaakt nagenoeg steeds kleine snijwondjes doordat lava overal messcherpe kleine kantjes heeft.

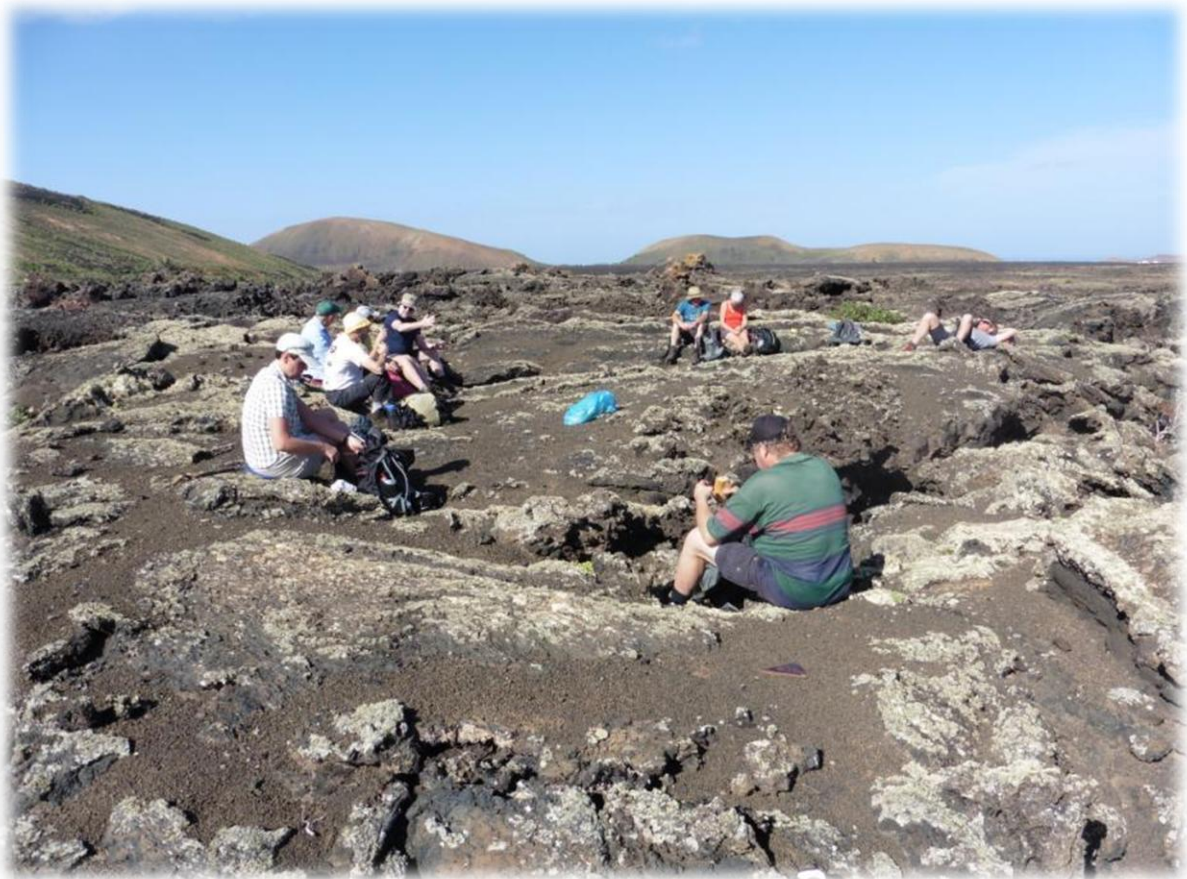

Lanzarote kan en wil zijn vulkanische oorsprong niet verbergen. Het eiland ziet dan overwegend ook zwart en heeft weinig plantengroei. Het lijkt wat op een maanlandschap.

Onze picknick verorberen we in volle zon, bij gebrek aan schaduw, op de gestolde lava. De tomaten die we zonet hebben gekocht kunnen niet verser zijn en smaken dan ook overheerlijk.

Op plaatsen waar veel lavagruis ligt kan lage vegetatie zich ontwikkelen.

Er zijn palmbomen op Lanzarote maar deze zijn zeldzaam en zijn steeds aangeplant. Ze dienen tevens voorzien te worden van water.

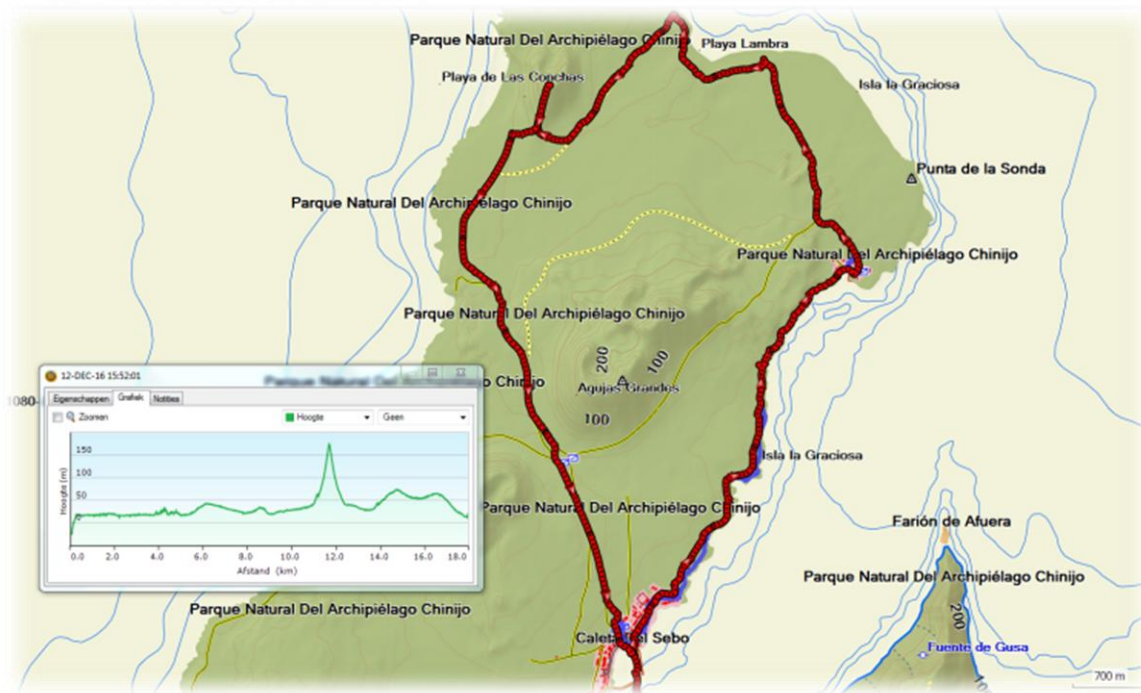
De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant in Lanzarote. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

Maandag 12 december 2016

- Wandeling : Langs de droomstranden van La Graciosa
- Gebied : Het eiland La Graciosa
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

We nemen de ferry van 10.00 uur. Deze brengt ons, na een half uurtje varen, naar het zustereiland van Lanzarote, La Graciosa.

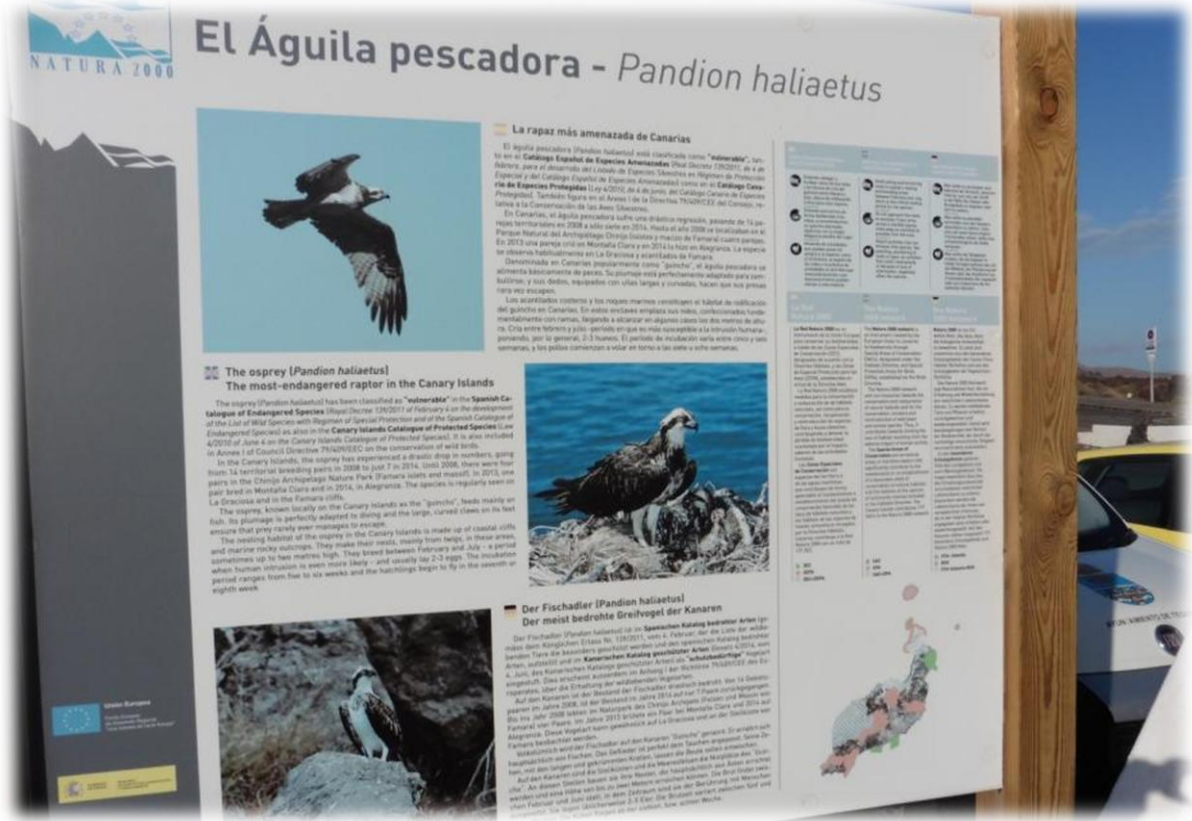

Nog even onze bleke huid insmeren tegen de zonnebrand. De zee is momenteel kalm maar mensen die makkelijk zeeziek worden nemen best voor afvaart een pilletje om zeeziekte te voorkomen.

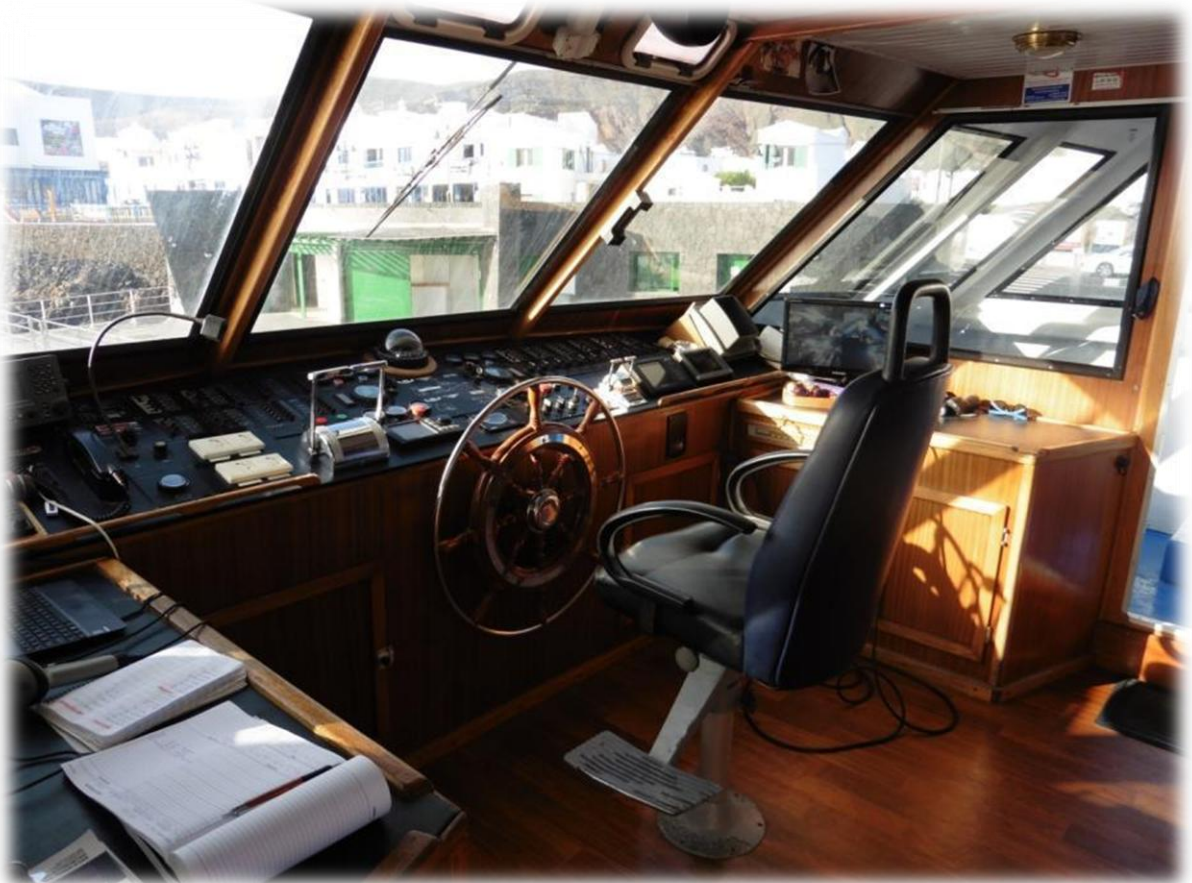

Een informatiepaneel geeft wat uitleg over de Visarend maar in het echt hebben we er geen enkele gezien.

Vier op een rij, van links naar rechts; Marc, Ronald, Martine en Marie-Therèse.

De twee rotsen die uit het water steken zijn links Punta Farionnes en rechts, Farion de Afuera.

Het eiland La Graciosa komt in zicht. Links ligt het enige dorp Caleta del Sebo. Dit dorp ligt aan het zuidelijke puntje van het eiland. Aan de oostelijke zijde van het eiland ligt er ook nog een klein gehucht, Casas de Pedro Barba (de huizen van Pedro Barba).

Caleta del Sebo is de 'hoofdstad' van Graciosa, een soort kruising tussen een wildwest-stadje en een Noord-Afrikaans dorp. De naam van Caleta del Sebo, letterlijk 'vettige inham' verwijst naar het walvisvet dat er vroeger gevonden werd.

Op La Graciosa zijn er geen geasfalteerde wegen, geen verkeersborden of geen verkeerslichten. Er rijden dan ook maar weinig auto's op het eiland.

La Graciosa betekent “de bevallige”. La Graciosa ligt ongeveer 2 km van Lanzarote en wordt gescheiden door de zeestraat Rio.

La Graciosa werd vroeger door piraten veel gebruikt voor het begraven en opgraven van schatten.